Enlloc com a casa

«Content i il·lusionat» per haver renovat fins al 2018, Pere Pons agraeix la confiança que li ha mostrat el club i, tot i deixar obert el seu futur, admet que «ara sóc aquí i penso rendir al camp»

Enlloc com a casa

CARLES ROSELL | GIRONA

A Montilivi, ahir, no hi havia pas entrenament del primer equip. Ara bé, de moviment fins i tot en sobrava. L'aterratge del MIC, que avui s'inaugura, requeria múltiples preparatius. Enmig de tot aquest rebombori, va comparèixer la plana major del club. Primer, el president Delfí Geli;?just al darrere, el director esportiu, Quique Cárcel. Hi passava alguna cosa. I?de les importants. El seguici el completava Pere Pons. El mateix que, amb només 9 anys i sent un marrec, va arribar al club. El Pere Pons que l'any 2012 debutava amb el primer equip, després de recórrer totes les categories inferiors, i que un any més tard provaria sort mig any a l'Olot. El mateix que s'ha convertit en una peça fonamental per a l'equip, en un dels actius més importants del club i en un jugador de referència a la plantilla, a la demarcació i fins i tot també a la categoria. El de Sant Martí Vell ha ampliat el seu contracte fins al 2018 i, amb Carles Mas, Eloi Amagat, Àlex Granell i Florian Lejeune asseguts a la sala de premsa, va oferir el seu punt de vista sobre la seva nova situació contractual. De la lesió que el té apartat des de fa dues jornades, gairebé no en va parlar. Segueix el procés de recuperació, sense data de retorn.

Pere Pons és de parlar al camp. Ja s'hi posa bé quan li toca dir la seva davant dels mitjans, però on rendeix amb majúscules és al damunt de la gespa. «En el verde», com li agrada repetir a Machín. Ahir, després de sentir en boca de Geli que és «un jugador important» i «una peça per seguir apuntalant el projecte», va ?obrir el repertori de tòpics per mostrar la seva «il·lusió» i dir que està «molt content» d'escriure una nova etapa a Montilivi. Però no es va quedar aquí. Sincer i clar com l'aigua, el de Sant Martí Vell va reconèixer que uns anys enrere, després de viure el «somni» de debutar amb el primer equip, «mai m'hauria imaginat» que algun dia seria una peça important al club que l'ha vist créixer. «Hi he estat tota la vida, però no m'esperava arribar tan amunt. Gràcies a la confiança que he tingut durant aquests anys he aconseguit la continuïtat que buscava», afegia.

Des del 2012, quan va treure el cap al primer equip, fins ara que n'és una peça imprescindible. Ha passat temps i Pere Pons té clar que «el meu rendiment és cada dia millor, tot i que encara em queda molt per aprendre perquè sóc molt jove». De temps per seguir aprenent al Girona en tindrà. Com a mínim, fins al 30 de juny del 2018, sempre que estigui disposat a complir el nou contracte que tot just acaba de firmar. Ell té ben clar el que ha de fer:?«El Girona ha mostrat un interès a renovar-me que potser no he vist en cap altre lloc. Tot això ho he d'agrair amb el meu joc al camp. De ganes i d'il·lusió per fer bé les coses sempre en tindré».

Vol jugar, aprendre i seguir creixent a Girona. I vol fer-ho al costat dels seus, de la gent de casa. Ahir, obertament, va aplaudir la recent ampliació de contracte d'Àlex Granell i va animar el club a fer un esforç per retenir un altre jugador de la ciutat. «Fa poc que l'Àlex va renovar i me n'alegro. Ara espero que es faci el mateix amb l'Eloi. Seria molt important mantenir el mig del camp gironí. Per a nosaltres, l'afició i també per al club és molt bo tenir gent de la terra». Aquesta frase va anar acompanyada d'un somriure per part dels jugadors que seguien la roda de premsa.

Ningú va parlar de xifres, però és més que obvi que amb aquesta operació a Pere Pons se li han actualitzat les seves condicions econòmiques. La fitxa, però també la seva clàusula, que s'elevava fins als 3 milions d'euros i que ha quedat rebaixada. Són bastants els equips que han preguntat per la seva situació i a Montilivi és té coll avall que el gironí és un dels seus principals actius. La intenció és que continuï com més anys millor, però tothom té molt clar que si segueix amb aquesta progressió, tard o d'hora farà les maletes i, si és a canvi d'una quantitat econòmica important, molt millor. El mateix Pere Pons no ha amagat mai que marxar i créixer com a futbolista entra en els seus plans, però ahir recalcava que la seva prioritat és la de seguir donant-ho tot pel Girona. «Només el temps dirà on sóc demà. Ja vaig dir una vegada que no em faria res sortir, perquè sóc jove. Però ara mateix sóc aquí. I millor que a Girona no hi estaré enlloc, això ho tinc molt clar. De moment, només penso a seguir treballant, amb la il·lusió de sempre».

El punt de vista l'entén a la perfecció Quique Cárcel. El director esportiu comprèn que algun dia Pere Pons pot fer les maletes i va donar a entendre que aquesta última revisió del seu contracte faria més fàcil una hipotètica sortida del jugador si algun club hi mostra realment un interès en ferm. «Cada futbolista té els seus objectius personals i tots volen créixer i fer millores durant la seva vida esportiva. És normal. Nosaltres hem arribat a un acord per estar tots còmodes:?el jugador i nosaltres. Esperem que pugui complir el seu contracte, però si no és així, que sigui perquè ha pogut fer un salt molt important».

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/03/23/enlloc-casa/774059.html?utm_source=rss